

Fricz Tamás - Alföldi, a Róbert

2013 augusztus 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Már talán fölösleges is leírnom – hiszen még a balliberális oldal kritikusai is megtették, néhány nagyon h?séges „hív?” kivételével –, hogy az Alföldi Róbert által rendezett István, a király katasztrofális, botrányosan rossz produkció, amelynek augusztus 30-áig, a budapesti bemutatóig – ha lesz – illene megváltoztatni a címét Alföldi, a Róbert-re.

Annál is inkább, mert ez a darab nem más, mint a rendez? ide nem ill?, velejéig elcseszett kísérletezése és szubjektív felindulása, mellyel kristálytisztán bizonyította, hogy alkalmatlan az István, a király méltó megrendezésére. Nem is kívánok belemenni a szegedi Dóm téri el?adás részleteibe, hiszen nem vagyok színikritikus, ám mivel az István, a király velejéig közéleti és politikai m?, van néhány tanulsága a botránynak. El?ször is, Alföldi most hiába gondolja azt – sokak szerint „röhög a markába” –, hogy vihart kavaró rendezése után mindenki róla beszél, magasztalják vagy átkozzák, de mégiscsak az ? rendezésér?l beszél egy ország. Ezzel pedig látszólag elérte a célját: ismét ? van a középpontban.

Csakhogy rossz hírem van: ezzel a rendezéssel ? nem bekerült, hanem kikerült a középpontból, mert méltatlanul viselkedett egy m?vel, nem értette meg a lényegét, jelent?ségét. Nem értette meg, hogy az immáron harmincéves István, a király már régen bekerült a klasszikus, nagy nemzeti drámák sorába, mint többek között a Bánk bán vagy Az ember tragédiája. Nem értette meg, hogy nem egy „posztmodern” „anyaggal” áll szemben, amely az underground színházi rendezések elképzelései szerint bármilyen irányba elvihet?k vagy akár el is torzíthatók.

Ugyanis kérdezem én: elképzelhet?-e egy olyan, 21. századi Bánk bán-rendezés, amelyben mondjuk Bánk a saját népe ellen fordul, Tiborcot megvet?en kezeli, nem lép fel az országrontókkal szemben stb., mert az „új értelmezés” szerint ? is része valami súlyos, országot rontó mételynek? Vagy elképzelhet?-e egy olyan Ember tragédiája-darab, amelyben teszem azt Ádám egy egoista pária, Éva egy ócska kurtizán, de ezen túl,

koncepciózusan, az Úr és Lucifer tulajdonképpen egy gyékényen árul, egyik sem jobb a másiknál, mindketten részei egyfajta hatalmi mámornak – vagyis Jó és Rossz között immáron nincs semmilyen különbség? Ugye, milyen „posztmodern” lenne ez a „koncepció”? Nem, nem lenne posztmodern. Egyszer?en csak ostobán, bután értékromboló. És ne merje itt azt mondani Alföldi vagy az ? ájult hívei (direkt nem mondok neveket, nem kívánok bántani senkit), hogy ezek a „dumák” régimódi, vaskalapos, nacionalista, konzervatív, el?ítéletes, fasiszta emberek jajongásai.

Minden országnak léteznek klasszikus, nemzeti összetartás-tudatot megalapozó m?vei, amelyeket az önmagát a nemzetközösség részének tekint? m?vészek, rendez?k tiszteletben tartanak és nem forgatnak ki a sarkaikból, mint tette azt a fenti szempontokra totálisan érzéketlen Alföldi.

Egyszóval, Alföldi azért nem röhöghet most a markába, mert a király – gyengébbek kedvéért: nem István, hanem Alföldi – meztelen lett. ? nem polgárpukkasztó, izgalmas, további vitákat kiváltó, elgondolkodtató és vitákra ingerl?, végs? értelmében tehát hasznos m?vet hozott létre, hanem egy lehervasztó, érdektelen, közhelyes semmit, amit?l az embernek még az élett?l is elmegy a kedve. Sokan láttak egy borzalmat, aminek nem kellett volna létrejönnie. Ennyi történt, semmi más. Nincs mit továbbgondolni, csak sajnálni lehet az elfecsérelt id?t, a teret, a néz?ket, és nem utolsó sorban a darabban szerepet vállaló, magukat éget? színészeket és énekeseket (tisztelet a kivételnek).

Szívesen mondanám: a szegedi el?adások befejez?dtek, felejtsük gyorsan el Alföldi Róbert: Alföldi, a Róbert cím? megalomániáját, amihez senkinek semmi köze, csak neki magának, de neki nagyon. Ám szerencsétlenségünkre még itt áll el?ttünk egy augusztus 30-i „bemutató” a budapesti Arénában is. De hát túlélt már ez az ország nagyobb viharokat is…

Egyébként még annyit: már régen mindenkinek tudnia lehetett, hogy Alföldi Róbertnek nincs különösebben er?s közéleti és politikai érzéke, megfontoltsága, ? egy érzelmi ember, aki szubjektív döntéseket hoz, s például tehetséges a kísérletez?, underground színházi rendezések terén. (Ezért is volt megdöbbent?, hogy ? kapta a klasszikus m? rendezési jogát.) Emlékezzünk: nemrég történt, hogy mint a Nemzeti Színház igazgatója, Erdély Romániához csatolását „színházában” együtt akarta ünnepelni a Romániából tervezett meghívottakkal. A közfelháborodás miatt végül lemondott „trouvaille”-áról, ám nem érzékelte, hogy tervével rengeteg magyar ember érzékenységét sérti, s egyben a Kovács László-i, Medgyessy Péter-i globalista „magaslatokra” jut el, ahol már nincs nemzet, csak kölcsönös szeretet… De hiszen most is megmondta: unja a politikát! Vagy hogy finom legyek, talán inkább nem mindig érti meg a politikát minden elemében.

Az viszont biztos – megint finom vagyok –, hogy a szegedi bemutató után ?t tényleg egyre többen „unják”.

Fricz Tamás - mno.hu

Ajánló